

lendő, hogy a természetkímélőbb eljárások elterjesztésének alapfeltétele az erdő természetes megújuló képességét lefojtó vadállomány létszámának érdemi rendezése. A megoldás nem az, hogy az erdőfelújításokat kerítések mögé koncentráljuk, hanem a vadlétszámot kell az erdők természetes vadeltartó képességéhez igazítani! A helyes élőhely-gazdálkodás megvalósulását segíthetné az extenzív vadgazdálkodás kutatásának visszahelyezése a szakmába, a gödöllői Szent István Egyetemtől a Nyugat-Magyarországi Egyetemhez, mivel a vad még a vadászati törvény értelmezése szerint is az erdei ökoszisztéma szerves része. Végül meg kell említeni azt a gyakorlati problémát is, hogy minél inkább természetkímélővé válik az erdőgazdálkodás, annál inkább megnehezül az erdőtervezés és -felügyelet munkája. A vágásos üzemmód könnyen mérhető etalonjai sok esetben elvesznek mint szakmai fogódzók. Nőni fog a szubjektivitás szerepe, ami viszont sok veszélyt hord magában. Például mit tehetne az erdőfelügyelő egy műszaki átvétel során Budán, a János-hegyen levő WWF tanösvény mentén? Egy igen öreg bükkös megbontása után a lékekben 2-3 méter magas, elegyetlen koraijuhar-újulat van, alatta kevés hegyi juhar, hárs, mezei juhar, és itt-ott

egy-egy bükkcsemete? A sorozatosan felmerülő szakmai problémák megoldása minden érdekelt részéről jó szándékú együtt tanulást feltételez, a szabályzók folyamatos karbantartásával.

Hogyan tovább?

Véleményem szerint, a három „zöld törvénynek” a polgári demokrácia elvei alapján történő újragondolása nélkül nincs megoldás. Ezt vagy belátással kell elérni, vagy ki kell kényszeríteni, az Alkotmánybíróság által! A siker másik alapfeltétele személyes kvalitáshoz kötött. Jó erdőtervényt csakis erdőmérnök-jogász képes megalkotni, hiszen a szabályozás folyamatában a szakmai korlátokat jogi szemmel is meg kell ítélni, mert ez az arányosítás lelke. Mindezeket túl, teljes mélységében ismernie kell a gazdálkodás nehézségeit is, azaz a megfelelő szakmai előgyakorlat is nélkülözhetetlen műszaki vezetői, erdőszervezői szinten.

A természetvédelem és vadgazdálkodás bátyái elleni harc viszont nem lehet egyszemélyes küzdelem! Ahhoz ugyanis nem férhet kétség, hogy az előjogaihoz ragaszkodó, nagy befolyással bíró vadászársadalom, valamint az egzisztenciájukat féltő hivatásos természetvédők óriási politikai és jogi erőket fognak mozgósítani a status quo fenntartása érdekében. Ez az ellenállás csakis jogi eszközökkel törhető meg! A siker érdekében a szakmán belül két fronton kell megteremteni a magas színvonalú jogi

munka feltételeit: az államigazgatás felső szintjén, az erdészeti főhatóságnál, valamint a szakma legnagyobb érdekvédelmi szervezetében, az Országos Erdészeti Egyesületben. Elfogadhatatlan az a jogalkotási gyakorlat, hogy a szakmai egyeztetés keretében született törvényjavaslatot öletszerű képviselői módosító javaslatokkal szét lehet bombázni. Mivel a szakmai szempontokat a mindenkori kormánypárt könnyen leszavazhatja, a szakmai szempontok védelmét a tulajdonjog talaján állva kell megszervezni, mert azt a képviselők nem negligálhatják. A parlamenti munkában meg kell tanulni a tulajdonosi jogokért történő érvelést! Ennek érdekében, az erdészeti főhatóságnál meg kell teremteni a kvalifikált jogi munka személyi feltételét! Ugyanakkor az erdészeti főhatóság a mai minisztériumi szervezetben nincs olyan pozícióban, hogy a status quo megváltoztatását akár kezdeményezni tudná. Éppen ezért, az Országos Erdészeti Egyesület kebelén belül célszerű lenne létrehozni a Jogi Szakosztályt erdőmérnök-jogászok, valamint az ágazatban dolgozó jogászok részvételével, bármilyen kevesen is vannak. E kis csoportra várna az általam felvetett gondolatok megvitatása, a hatályos három zöld törvény szakmai-jogi kiértékelése a polgári demokrácia elveinek talaján állva oly módon, hogy azt indokolt esetben, akár az Alkotmánybíróság elé is lehessen terjeszteni.

Bartha Pál
ny. erdőmérnök

„Megtelt” a Sóstói erdő

A Nyíregyházi Erdészet és a Pál Miklós Erdészeti Iskola idén is NYÍRERDŐ-napot rendezett Nyíregyházán, a Sóstói erdőben. Akikkel egy ilyen rendezvényen találkozunk, ezután talán kicsit más szemmel néznek az erdészetre. Kérem, hogy segítsenek az erdők tisztántartásában, és vigyázzanak a közjóléti eszközökre is – mondta köszöntőjében *Jubász Lajos* műszaki vezérigazgató-helyettes.

A nap folyamán egymást érték a programok: több mint kétszázan álltak rajtához a már hagyományos erdei futóversenyen, az óvodások a 400 méteres Süni-futáson, a nagyobbak pedig a 2011 méteres családi futáson próbálhatták ki magukat. A legtöbb induló a Zelk Zoltán Általános Iskolából és az Eszterlánc

Óvodából került ki. Mindkét intézmény 50 ezer forint értékű fásítási, illetve fajáték-vásárlási utalványt kap az erdőgazdaságtól. A távot teljesítők között pedig különféle ajándékokat sorsoltunk ki – ismertette *Tölgyfa Gábor*, a Nyíregyházi Erdészet igazgatója.

A gyerekek számára minden biztonnal emlékeztetések maradnak a kézműves programok: sípot faraghattak, rajzolhattak vagy bábukat készíthettek erdei termésekből. A nap folyamán mindenkinek alkalma nyílt arra, hogy alaposan megismerje az erdészeti munkáját, még „makkültetés-túrán” is részt lehetett venni. A többi között évgyűrűszámolás, trófeabemutató, fotókiállítás és lovas kocsizás is várta a kicsiket és a nagyokat.

A NYÍRERDŐ-napon kívül számos program volt az Erdők Hete alkalmából Nyíregyházán. A névadó *Pál Miklós* tiszteletére emléktáblát avattak az erdei iskolában. Itt egész héten foglalkozásokat szerveztek óvodások és iskolások számára. A Sóstói erdőben, az „Erdész szemmel” tanösvényen „Kiből lesz az erdész?” címmel erdőismereti akadályverseny volt. Emellett arra is volt lehetőség, hogy a kirándulók erdészeti vezetésével fedezzék fel az erdő természeti értékeit. Egyúttal az aktuális erdészeti tennivalókkal, az erdőkezelés felelősségteljes feladataival is megismertek a résztvevők.

Vereb István

**Hirdessen az
Erdészeti Lapokban!**